

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Ανεξέλεγκτη πορεία του χρέους

Όλοι γνωρίζουμε, πως το 2013 το δημόσιο δανείστηκε 41 δις ευρώ εκ μέρους των ελληνικών τραπεζών, στο πλαίσιο της πολυσυζητημένης «ανακεφαλαιοποίησης». Αυτό που δεν γνωρίζουμε όμως είναι ότι, την ίδια περίοδο, οι τράπεζες έλαβαν άλλα 41 δις ευρώ ελέω του Έλληνα φορολογούμενου.

Η ενίσχυση των ελληνικών τραπεζών το 2013/14 από το ελληνικό δημόσιο είναι σχεδόν διπλάσια εκείνης που εγκρίθηκε από τη Βουλή και για την οποία έχει πληροφορηθεί ο πολίτης. Για την ακρίβεια, ανέρχεται στα 82 δις - απαρτιζόμενη από την επίσημη και ανακοινωθείσα «ανακεφαλαιοποίηση», ύψους 41 δις ευρώ, μέσω EFSF (και του εγχώριου παραρτήματός του, το Ελληνικό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας) και από την κρυφή δανειοδότηση τάξης 41 δις και πάλι με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου αλλά αυτή τη φορά μέσω της ΕΚΤ και όχι του EFSF. (Οι τράπεζες εξέδωσαν ιδιωτικά ομόλογα που δεν είχαν ποτέ σκοπό να πουλήσουν σε επενδυτές αλλά να τα καταθέσουν στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ως εχέγγυα με αντάλλαγμα δανεικό χρήμα).

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Σε μία ανοικτή κοινωνία, όταν οι πολίτες αναλαμβάνουν χρέη ιδιωτών, δεν έχουν το αναφαίρετο δικαίωμα να πληροφορούνται γι' αυτό;

Σε μια δημοκρατία, δεν έχουν οι κυβερνώντες νομική και ηθική υποχρέωση, σε τέτοιες περιπτώσεις, όχι μόνο να πληροφορούν τους πολίτες τους αλλά και να ζητούν την έγκριση των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους;

Γιατί λοιπόν δεν ενημερώσατε για αυτό το κρυφό πακέτο των 41 δις - και που βαραίνει τις υποχρεώσεις του ελληνικού δημοσίου (δηλ. τις δικές μας πλάτες);

Με ποιο δικαίωμα δόθηκαν εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου επιπλέον των 41 δις της ανακεφαλαιοποίησης, δίχως την έγκριση της Βουλής και χωρίς να το έχουν πληροφορηθεί οι πολίτες;

Αν πράγματι οι τράπεζες βρίσκονται σε τόσο δυσχερή θέση, που για να μην κλείσουν χρειάζονται εντός ενός μόλις έτους και ένα δεύτερο πακέτο 41 δις, προς τι οι εκκωφαντικές θριαμβολογίες σας για την υπέρβαση της τραπεζικής κρίσης;

Αν η κυβέρνηση γνωρίζει, πως οι τράπεζες αδυνατούν να ορθοποδήσουν χωρίς κι άλλες τεράστιες κρατικές ενισχύσεις, γιατί η βιασύνη να μειωθεί το ποσοστό ιδιοκτησίας του δημοσίου (βλ. π.χ. περίπτωση Γιούρομπανκ);

Μετά την ανακεφαλαιοποίησή τους, που πλήρωσε ο Έλληνας φορολογούμενος με 41 δις κατά το 2013 (δανειζόμενος από τον EFSF για να τα δώσει στις τράπεζες), οι τράπεζες εξέδωσαν άλλα 41 δις 90 εκατ., με την εγγύηση του φορολογούμενου. Αν η ανακεφαλαιοποίηση ήταν όσο πετυχημένη, όπως μας λέτε ότι ήταν, γιατί χρειάστηκαν οι τράπεζες αυτά τα επιπλέον δις;

Τι σημαίνουν τα επιτόκια αυτών των ομολόγων - φαντασμάτων και γιατί αυξάνονται την ώρα που τα επίσημα επιτόκια δανεισμού του δημοσίου και των τραπεζών μειώνονται;

Γιατί το «επιτόκιο» που έδιναν στον εαυτό τους το 2013, ακόμα και τον Φεβρουάριο του 2014, ήταν υψηλότερο απ' ό,τι το 2011, όταν οι τράπεζες ήταν (υποτίθεται) σε πολύ χειρότερη κατάσταση απ' ότι σήμερα;

Το 2010, μια εξαιρετικά δύσκολη εποχή για την χώρα μας, οι ελληνικές τράπεζες εξέδιδαν τέτοια ομόλογα - φαντάσματα με επιτόκια κατά μέσον όρο 5,8%. Το 2011, όταν τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα, και τα σπρέντς του δημοσίου έφτασαν το 30%, το επιτόκιο αυτό αυξήθηκε στο 12,45%. Το 2013 όμως, καθώς και στους πρώτους μήνες του 2014, τα σπρέντς του δημοσίου έχουν πέσει πολύ και οι τράπεζες υποτίθεται ότι ανακεφαλαιοποιήθηκαν επιτυχώς. Τότε γιατί οι τράπεζες ορίζουν επιτόκια του 12,7% (λίγο μεγαλύτερα του 2011) για τα νέα ομόλογα - φαντάσματα των 41 δις που μόλις εξέδωσαν;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Τι θα γίνει με αυτά τα ομόλογα όταν θα πρέπει να αποπληρωθεί η ΕΚΤ που σήμερα τα κρατά ως εχέγγυα;

Η ΕΚΤ έχει ήδη δηλώσει ότι τέτοια σαθρά εχέγγυα (ομόλογα - φαντάσματα) θα σταματήσει να τα δέχεται από τον Μάρτιο του 2015.

Αν ζητήσει από τις ελληνικές τράπεζες να της επιστρέψουν δάνεια άνω των 30 δις (κάτι που δεν θα μπορούν να κάνουν), δεν θα πρέπει το ελληνικό δημόσιο να βρει 30 δις για να τα δώσει στην ΕΚΤ;

Αν πει ότι εκείνη μεν δεν δέχεται άλλα τέτοια ομόλογα - φαντάσματα αλλά ότι θα κάνει τα στραβά μάτια αν οι ελληνικές τράπεζες εκδώσουν νέα ομόλογα - φαντάσματα και τα καταθέσουν στην Τράπεζα της Ελλάδος (με αντάλλαγμα ρευστό), η οποία θα τα αποδεχθεί στο πλαίσιο του λεγόμενου ELA, δεν θα πρέπει οι τράπεζες να εκδώσουν νέα ομόλογα - φαντάσματα μεγαλύτερης αξίας από τα προηγούμενα - καθώς οι τόκοι του ELA είναι πάντα μεγαλύτεροι εκείνων της ΕΚΤ - πάλι με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου;

Το αποτέλεσμα δεν θα είναι περαιτέρω αύξηση των υποχρεώσεων του κράτους - δηλαδή, περαιτέρω αύξηση του δημόσιου χρέους;

Όπως τα 41 δις της επίσημης ανακεφαλαιοποίησης καταγράφηκαν στο δημόσιο χρέος (κατ' απαίτηση της ΕΕ και της Γιούροστατ, τη στιγμή που το κράτος τα δανείστηκε ή εγγυήθηκε), τα 41 δις του κρυφού πακέτου δεν θα έπρεπε να προστεθούν και αυτά στο δημόσιο χρέος;

Γιατί ενώ το πρώτο πακέτο προσμετρήθηκε στο χρέος, το δεύτερο πακέτο δεν έχει προσμετρηθεί (επισήμως);

Μήπως επειδή η είδηση ότι το δημόσιο χρέος έφτασε ξαφνικά στο 200% του ΑΕΠ δεν είναι ιδιαίτερα εύηχη;

Και εν πάσει περιπτώσει, περιμένω εγώ κ οι συμπολίτες μου ακριβείς και ειλικρινείς απαντήσεις και όχι τις αοριστολογίες κ γενικολογίες με τις οποίες απαντάτε στις ερωτήσεις μου , που προφανώς εκφράζουν το πλήθος των συμπολιτών μου!

Αθήνα, 22 Μαΐου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών